

Malena prièa o malinama

07. Studeni 2007.

Ako ste mislili da je prièa o malinama poèela sa osmijehom, varate se. Poèela je tmurnim, kišnim jesenskim danom. Kao i vrijeme, i mi smo bile umorne, prehlada je zaposjela neke neokulturalne noseve ...i jedino što smo željele raditi u nedjeljno popodne je potražiti krevet i ne napuštati ga do slijedećeg jutra.

Ali, tu se u prièu ukljuèuju maline!

Dobili smo èetrdesetak sadnica (hvala mama!) malina koje je trebalo posaditi prije mraza i snijega. I baš je taj, nikakav dan, kad smo svi bili na okupu trebao biti idealan za kopanje rupa i sadnju malina. Priznajem, bez imalo entuzijazma sam se iz toplih papuèa uvukla u èizme i krenula u vrt. Linda i Lela su veæ iskopale prilièno rupa. Zemlja je bila baš kako treba, dovoljno meka, a ne previše namoèena. Prestala je i kiša, èak smo uspjele vidjeti i sunce. Sadnja u rukavicama mi nije išla, i prepustila sam ruke blatu. I kao èudom, poèele smo uživati. Baš kad smo se zaigrale, sadnica više nije bilo.

Dodir zemlje i zajednièki rad su tmuran dan pretvorili u prekrasno, sunèano popodne. I tako je i za ovu malenu prièu (punu radosti) zaslužna velika odluka.